

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของกลุ่มการเจริญส่วนบุคคลตามรูปแบบของทรอตเซอร์ที่มีต่อความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาพยาบาล

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกลุ่มการเจริญส่วนบุคคลตามรูปแบบของทรอตเซอร์ จะมีความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ภายหลังการเข้าร่วมกลุ่ม สูงกว่า ก่อนเข้าร่วมกลุ่ม
2. นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกลุ่มการเจริญส่วนบุคคลตามรูปแบบของทรอตเซอร์ จะมีความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ภายหลังการเข้าร่วมกลุ่ม สูงกว่า นักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาพยาบาล ของคณะพยาบาลศาสตร์ศิริราช มหาวิทยาลัยมหิดล ภาคปลาย ปีการศึกษา 2542 จำนวน 16 คน โดยเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 5 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 6 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 5 คน ที่ได้คะแนนจากแบบวัดความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมต่ำกว่า -1 SD. ($\bar{X} = 204.85$, $SD = 15.59$) และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ โดย ผู้วิจัยจะแบ่งออกเป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองจำนวนกลุ่มละ 8 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experiment Research) ออกแบบการทดลองเป็นแบบมีกลุ่มควบคุม ซึ่งมีการทดสอบระยะก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง (Pretest – Posttest Control Group Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบวัดความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ครอบคลุมแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการแสดงออกของผู้มีความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมทั้ง 12 มิติของ Bower and Bower (1976) กล่าวคือ

1. การพูดแสดงความรู้สึก (Use feeling - talk)
2. การพูดเกี่ยวกับตนเอง (Talk about yourself)
3. การกล่าวทักทายปราศรัย (Make greeting talk)
4. การยอมรับคำชมเชย (Accept compliments)
5. การแสดงสีหน้าประกอบอย่างเหมาะสมกับสิ่งที่พูด (Use appropriate facial talk)
6. การแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพ (Disagree mildly)
7. การขอให้แสดงความกระจ่าง (Ask for clarification)
8. การถามเหตุผล (Ask why)
9. การแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างจริงจัง (Express active disagreement)
10. การกล่าวเพื่อรักษาสิทธิของตนเอง (Speak up for your rights)
11. การแสดงการยืนกราน (Be persistent)
12. การหลีกเลี่ยงที่จะแสดงเหตุผลเพื่อให้ทุกความคิดเห็นของตนเองถูกต้อง (Avoid Justifying every opinion)

ลักษณะของแบบวัดเป็นมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 60 ข้อ ประกอบด้วย ข้อกระทงที่มีความหมายเชิงนิมิต จำนวน 32 ข้อ และข้อกระทงที่มีความหมายเชิงนิเสธจำนวน 28 ข้อ โดยแต่ละข้อจะแสดงถึงความรู้สึกหรือการกระทำที่มีต่อสภาพการณ์ต่างๆ

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

1. ระยะก่อนทดลอง

1.1 ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย โดยยื่นหนังสือจากคณะจิตวิทยาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ศิริราช มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลและดำเนินการทดลองกับนักศึกษาพยาบาล

1.2 คัดเลือกนักศึกษาพยาบาล เพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยให้นักศึกษาพยาบาลชั้นปีละ 100 คน (รวมทั้งสิ้น 400 คน) ตอบแบบวัดความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาหญิง จากนั้นคัดเลือกเฉพาะผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า -1 SD. ($\bar{X} = 204.85$, $SD = 15.59$) คือมีคะแนนต่ำกว่า 189.26 คะแนน พบว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 61 คน ซึ่งมีคะแนนอยู่ในช่วง 155 ถึง 189 คะแนน โดยเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 10 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 24 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 19 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 8 คน

1.3 สอบถามความสมัครใจ และความพร้อมในการเข้าร่วมกลุ่มของนักศึกษาพยาบาลหญิงที่ได้คะแนนอยู่ในช่วงที่กำหนด พบมีผู้สมัครใจเข้าร่วมกลุ่มจำนวน 18 คน โดยเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 6 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 7 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 5 คน ส่วนชั้นปีที่ 4 ไม่สามารถสมัครเข้าร่วมกลุ่มได้เนื่องจากขึ้นปฏิบัติงานในหอผู้ป่วย

1.4 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน เพื่อเข้าร่วมการวิจัย โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

1.5 สุ่มกลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 คน เพื่อแบ่งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน โดยกลุ่มทดลอง ได้เข้าร่วมการเจริญส่วนบุคคลตามรูปแบบของทรอตเซอร์ ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มดังกล่าว

2. ระยะทดลอง

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง เข้าร่วมกลุ่มการเจริญส่วนบุคคลตามรูปแบบของทรอตเซอร์ โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม เป็นเวลา 3 วันติดต่อกัน (วันที่ 21-23 เมษายน 2543) รวมระยะเวลาทั้งสิ้นประมาณ 20 ชั่วโมง ที่ห้องชมรมพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลวิทยาเขตศาลายา ซึ่งเป็นห้องที่มีความสะดวก ปลอดภัย และมีความเป็นส่วนตัว

3. ระยะเวลาหลังการทดลอง

3.1 ภายหลังจากสิ้นสุดการเข้าร่วมกลุ่มการเจริญส่วนบุคคลตามรูปแบบของทรอดเซอร์ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาหญิงไปให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำซ้ำ (Posttest) ทันที

3.2 ตรวจสอบคะแนน เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบวัดความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งในระยะก่อนการทดลอง และระยะหลังการทดลอง

2. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนจากแบบวัดความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ภายในกลุ่มทดลองและภายในกลุ่มควบคุม ทั้งในระยะก่อนการทดลอง และระยะหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที (dependent t-test)

3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนจากแบบวัด ความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้งในระยะก่อนการทดลอง และระยะหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที (Independent t-test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า

1. นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกลุ่มการเจริญส่วนบุคคลตามรูปแบบของทรอดเซอร์ มีคะแนนความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในระยะหลังเข้าร่วมกลุ่มสูงกว่า ในระยะก่อนเข้าร่วมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกลุ่มการเจริญส่วนบุคคลตามรูปแบบของทรอดเซอร์ มีคะแนนความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในระยะหลังเข้าร่วมกลุ่มสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า กลุ่มการเจริญส่วนบุคคลตามรูปแบบของทรอตเซอร์ ซึ่งเป็นกระบวนการทางด้านมนุษยนิยม สามารถนำมาใช้พัฒนาตัวแปรด้านพฤติกรรมนิยมดังเช่น ความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมได้ ดังนั้นจึงน่าจะมีการนำกรอบกระบวนการทางด้านมนุษยนิยมมาทดลองใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมต่างๆของบุคคลต่อไป
2. จากผลการวิจัย ที่พบว่ากลุ่มการเจริญส่วนบุคคลตามรูปแบบของทรอตเซอร์ สามารถช่วยให้นักศึกษาพยาบาล มีความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงน่าจะนำกลุ่มการเจริญส่วนบุคคลดังกล่าวไปใช้กับนักศึกษาในกลุ่มอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมให้พวกเขามีความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น
3. จากผลการวิจัยที่พบว่า ภายหลังจากเข้าร่วมกลุ่ม นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองยังคงมีความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมสูงกว่าในระยะก่อนเข้าร่วมกลุ่ม ดังนั้น จึงน่าจะมีการติดตามผลในระยะยาว เช่น 3 เดือน 5 เดือน หรือ 1 ปี เพื่อประเมินความคงอยู่ของผลจากการเข้าร่วมกลุ่มการเจริญส่วนบุคคลดังกล่าวต่อไป